

МОВОЮ СЕРЦЯ

*Зустрічаймось, вітаймось словом,
Погляд в погляд, на руку рука,
Ми приходим у світ для любові,
Все, що інше, – неправда гірка.*

Ганна Чубач

06.01.1941 – 19.02.2019

Нехай мені доля вготвила муки.
Не камінь на плечі, а цілий обвал.
Я буду до щастя простягувать руки,
Я буду молитись на свій ідеал.
Нехай моя доля знедолена плаче,
Карає і мучить нестерпним життям,
Я – все-таки сильна, я щось таки значу,
Я світ цей дивую красивим дитям.
Накотяться біди – повинна здолати,
Підкориться туга- повинна змовчат
Немеркнуче світло: я – жінка, я – мати,
Запалена Богом остання свіча.
І хто мене кине – покинутий буде.
І хто словом осудить – осудиться сам.
Земна і небесна – такою прибуду!
Такою достанусь грядущим вікам.

*Поезія має не одне, а безліч
облич. І всі справжні. Якщо
це поезія.*

Іван Дзюба

Її називали Золотим письменником України. За пів сотні літ творчої праці українська поетеса Ганна Чубач видала чимало книг, серед яких – понад сто для дітей. Прихильники її поезії різні за віком та вподобаннями.

Народилася Ганна Танасівна 6 січня 1941 року на Поділлі. І хоч життя було нелегким, вона сприймала його у світлих кольорах. Мати ще замолоду називала Ганну родимою, тобто талановитою, так казали на її рідній Вінниччині.

Ганна Танасівна Чубач – заслужена діячка мистецтв України, членкиня Національної спілки письменників України, нагороджена орденом “За заслуги” та багатьма іншими відзнаками.

“Мене не стане, а пісні житимуть. Бо немає в них ні стілецьки фальші. Я щаслива у творчості. Більшого щастя немає, ніж те, що ти зробив - комусь згодилося.”

Її творчість занесена до світової скарбниці – «Література ХХІ століття». Вірші поетеси перекладалися російською, англійською, німецькою, болгарською, чеською, угорською, монгольською та іншими мовами.

На вірші Ганни Чубач написано понад триста музичних творів, створених у співдружності з композиторами О. Білашем, Л. Єрмаковою, М. Чемберджі та ін. Вона сама теж складала мелодії – записувала пісню з власного голосу і віддавала запис співакам.

Найвідоміші з її пісень – “Крила”, “Хустка тернова”, “Не відлітайте, лелеки”, “Пісня про поле” – у репертуарі Олександра Василенка, Юрія Рожкова, Івана Красовського, дуету “Горлиця”.

*Все нам на долі збутися мусить!
Мрія - безкрая, світ - без кінця!
Ой, Україно, рідна матусю!
Як тобі хустка ця до лиця!*

Твори Г. Т. Чубач
з фонду наукової бібліотеки ВНМУ ім. М. І. Пирогова

*І з людьми, і в самотності –
Наче пташка у гаю:
Витру сльози непрохані –
І співаю, співаю ...
У сумних – тільки спогади,
У веселих – надія.
Перехоплюю погляди:
А співати ж не вміє!
Може, голос мій тихий,
Може, слух не прекрасний.
Ща співаю, як дихаю,
І старих, і сучасних,
Неспівучі хай хмуряться,
Най собі насміхаються.
Я співаю, як моляться,
Як навіки прощаються.*

Чубач Г. Небесна долина :
вибрані поезії / Г. Т. Чубач. –
Київ : Укр. письменник, 1993.
– 367 с.

Чубач Г. Озвучена печаль :
поезії / Г. Т. Чубач. – Київ :
Пульсари, 2003. – 211 с. : іл.

Чубач Г. Заповіти землі :
лірика / Г. Т. Чубач. – Київ
: Рад. письменник, 1978. –
80 с.

Чубач Г. Дзвінка ріка : лірика
/ Г. Т. Чубач. – Київ :
Пульсари, 2001. – 224 с. : іл.

